RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 55.936 van 19 oktober 1995
in de zaak A. 59.568/VII-12.704.

In zake : Michaël MICHIELSEN,
wonende te HOOGSTRATEN-MEERLE,
Heibergstraat 29

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat A. DESMEDT op 26 augustus 1994 namens Michaël MICHIELSEN heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 28 juni 1994 waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 december 1993 tot weigering van de milieuvergunning om een te Hoogstraten gelegen inrichting uit te breiden met 17.000 "slachtkuikenmoederdieren" en twee ondergrondse opslagplaatsen voor in het totaal 10.000 liter petroleum, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd;

Gezien het arrest nr. 51.662 van 16 februari 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de memorie van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 juli 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 september 1995;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. LEROY die, loco Advocaat A. DESMEDT verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat J. BOSSUYT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel machtsoverschrijding aanvoert door het schenden van de artikelen 7, 8 en 9 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, van het

decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I),

doordat de bestreden weigeringsbeslissing is gesteund op het ontbreken van afdoende bewijzen met betrekking tot de afzet door uitvoer naar Frankrijk van de door de geplande inrichting te produceren mest,

terwijl geen van voormelde decreten noch VLAREM I een dergelijk bewijs oplegt,

en terwijl (in ondergeschikte orde) nergens in de VLAREM-reglementering wordt voorzien in het voorleggen van documenten tot het bewijzen van ecologisch verantwoorde mestafzet en, voorts, het aan de bestendige deputatie in het kader van het onderzoek in eerste aanleg van de vergunningsaanvraag toekomt de aanvraag op haar volledigheid te beoordelen zodat de minister in beroep op dit stuk geen enkele beoordelingsbevoegdheid meer bezit,

en terwijl het meststoffendecreet een specifieke oplossing biedt voor het probleem van de mestoverschotten;

dat zij eraan toevoegt dat de Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting niet bevoegd is om bij wijze van circulaire het overleggen van documenten te eisen met betrekking tot de toekomstige afzet van de door een geplande inrichting te produceren dierlijke mest;

Overwegende dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij uiteenzet dat de verzoekende partij niet beschikt over eigen cultuurgrond en dat het door deze laatste overgelegde exportcontract niet in aanmerking kon worden genomen omdat het jaarlijks opzegbaar is en geen gegevens bevat over de bestemming van de mest, zodat terecht is geoordeeld dat het onvoldoende garanties biedt met betrekking tot een ecologisch verantwoorde mestafzet;

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij vaststelt dat de verwerende partij niet antwoordt op het onderdeel van het middel betreffende het ontbreken van een rechtsgrond voor het eisen van bewijzen met betrekking tot de toekomstige mestafzet van een gepland bedrijf; dat zij eraan toevoegt dat in de door de Vlaamse Landmaatschappij en de Mestbank ter beschikking gestelde model-contracten met afnemers van mest de mogelijkheid van jaarlijkse opzegging is opgenomen;

Overwegende dat het bestreden besluit de milieuvergunning weigert omdat "het mestafzetcontract enkel een vervoerdocument is en geen gegevens vermeldt over de uiteindelijke bestemming van de mest; aldus biedt het onvoldoende garanties over een ecologisch verantwoorde mestafzet"; dat in de aanhef van het besluit deze reden is geëxpliciteerd als volgt :

> "Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 8.670 kg P_2O_5 respectievelijk 9.520 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 57,80 ha; dat de aanvrager geen beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond doch stelt over een mestafzetmogelijkheid te beschikken onder de vorm van een exportcontract naar Frankrijk; dat voormelde afzetmogelijkheid is gestaafd door een document; dat dit document enkel een vervoerovereenkomst is en geen gegevens vermeldt over de bestemming van de mest; dat slechts een overeenkomst die de bestemming van de mest vermeldt met akkoord van de uiteindelijke afnemer en die de gronden aanduidt waar de mest verwerkt wordt, voldoende garanties en controlemogelijkheden biedt; dat op basis van een vervoersovereenkomst alleen een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatige mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen, derhalve te groot is";

Overwegende dat de Raad van State geen wets-, decreets- of reglementsbepaling bekend is die voorschrijft dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat hem evenmin een dergelijke bepaling bekend is die de Vlaamse regering machtigt zulks voor te schrijven; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 geen regels bevat met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding kunnen geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in de huidige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezit om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het onderdeel van het middel ontleend aan de machtsoverschrijding door onder meer de schending van het meststoffendecreet van 23 januari 1991, gegrond is; dat de overige onderdelen niet moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 28 juni 1994 waarbij het beroep van Michaël MICHIELSEN tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 december 1993 tot weigering van de milieuvergunning tot het uitbreiden van een te Hoogstraten gelegen inrichting, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verwerende partij.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien oktober 1900 vijfennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. VERMEIRE, kamervoorzitter,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
R. STEVENS, staatsraad,
G. DE SLOOVER, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. DE SLOOVER. **J. VERMEIRE.**